

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ที่มีต่อผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Approach) โดยการวัดตัวแปรเป็นการสอบวัดเพียงครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยประชาชนทั้งหมดในกรุงเทพมหานครมีจำนวน 5,584,000 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณด้วยสูตรของยามานะ วิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Multi-Stage Sampling โดยเริ่มต้นจากการสุ่มตัวอย่างแบบการกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) จำแนกตามอาชีพเป็น 5 กลุ่มหลักคือ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ 80คน นักเรียนนักศึกษา 80คน พนักงานบริษัทเอกชน 80คน เจ้าของกิจการผู้ประกอบการ 80คนและกลุ่มคนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพอย่างเป็นทางการได้แก่ แม่บ้าน บุคคลเกษียณอายุ และคนว่างงาน 80คน โดยในแต่ละกลุ่มกำหนดให้มีสัดส่วนของชายและหญิงในอัตราส่วน 1: 1 และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายมีดังนี้

อาชีพ เพศ	ข้าราชการและ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (คน)	นักเรียน นักศึกษา (คน)	พนักงาน บริษัทเอกชน (คน)	กลุ่มคนที่ไม่ ได้ประกอบ อาชีพอย่าง เป็นทางการ	เจ้าของกิจการ/ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ (คน)
ชาย	40	40	40	40	40
หญิง	40	40	40	40	40
รวม	80	80	80	80	80

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปลายปิด (Closed - Ended Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้าและดัดแปลงจากแนวคิดงานวิจัยที่ใกล้เคียงของผู้อื่น และได้จัดลำดับเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการโดยแบ่งเป็น 5 ตอน เพื่อวัดตัวแปรการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่น่าเสนอ ค่านิยมเพื่อสังคม ความเป็นแม่แบบในการดำรงชีวิต การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษาและเชื้อชาติ ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเพื่อวัดตัวแปร “การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่น่าเสนอ”

การศึกษาการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่น่าเสนอประกอบด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ ซึ่งประเด็นที่ศึกษาได้แก่ ความเหมาะสม ความเข้ากันได้ ความสอดคล้องระหว่างแนวคิดที่น่าเสนอ ในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” กับวัฒนธรรมในสังคม และความเข้าใจแนวคิดที่น่าเสนอ คำตอบสำหรับคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ต (Likert) 5 ระดับ ซึ่งผู้ทำแบบสอบถามต้องจัดลำดับความมาก-น้อยของความเห็น เริ่มต้นจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่น่าเสนอของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำถามทั้ง 10 ข้อได้พัฒนามาจากชุดคำถามการวัดตัวแปรการยอมรับแนวคิดเชิงวัฒนธรรมในละครโทรทัศน์ของ Kant Udornpim (1997) ซึ่งได้มีการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรของ Cronbach's Alpha พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .8492 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยใช้สูตรของ Cronbach's Alpha พบว่า มีค่าเท่ากับ.8184

ตอนที่ 2 คำถามเพื่อวัดตัวแปร “ค่านิยมส่งเสริมสังคม”

เครื่องมือในการศึกษาการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของผู้ชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ประกอบด้วยคำถามปลายปิดจำนวน 29 ข้อ โดยประเด็นค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ใช้วัดนั้นคือ ค่านิยมส่งเสริมสังคมหลักของสังคมไทยจำนวน 24 ประเด็น ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความกตัญญูรู้คุณ การปรับตัวเข้ากับโอกาสจังหวะสิ่งแวดล้อม การรักษาหน้าใจกัน การบังคับตัวเอง ความมีน้ำใจเมตตา ความสุภาพ ความเอาจริงเอาจัง การแสวงหาความรู้ ความกล้า การประมาณตนและความรักสันโดษ การมีอารมณ์สงบและความสำรวม การให้อภัย การมีแนวคิดกว้าง ความรักใคร่ชอบพอ ความอ่อนน้อมเชื่อฟัง ความสะอาด ความสนุกสนานรื่นเริง การพึ่งพาอาศัยกัน ความคิดสร้างสรรค์ ความทะเยอทะยาน และความยุติธรรม รวมทั้งค่านิยมในเชิงลบอีกจำนวน 5 ประเด็นเพื่อเป็นการลดความคลาดเคลื่อนในการตอบแบบสอบถาม โดยค่า

นิยมในเชิงลบเหล่านั้นได้แก่ ความก้าวร้าว ความคดโกง การใจร้อน ความเครียด และความเห็นแก่ตัว คำตอบสำหรับคำถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ต (Likert) 5 ระดับ ซึ่งผู้ทำแบบสอบถามต้องจัดลำดับความมาก-น้อยของความเห็น เริ่มต้นจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจะทำให้เห็นถึงระดับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำถามทั้ง 29 ข้อได้มาจากงานวิจัยเรื่อง “ค่านิยมและระบบค่านิยมในสังคมไทย: เครื่องมือในการสำรวจวัด” ของ สุนทรีย์ โคมิน และสนธิ สมัครการ และชุดคำถามการวัดตัวแปรค่านิยมเพื่อสังคมในละครโทรทัศน์ของ Kant Udornpim (1997) ซึ่งได้มีการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรของ Cronbach's Alpha พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .9404 ประกอบกับการได้ประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group Interview) และการวิเคราะห์เนื้อหาของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยใช้สูตรของ Cronbach's Alpha พบว่า มีค่าเท่ากับ .8543

ตอนที่ 3 คำถามเพื่อวัดตัวแปร “ความเป็นแม่แบบ”

เครื่องมือในการศึกษาความเป็นแม่แบบของเป่าบุ๋นจิ้นประกอบด้วยคำถามปลายปิดจำนวน 10 ข้อ ซึ่งประเด็นที่ศึกษาได้แก่ ความเป็นแม่แบบต่อผู้ชม ความรู้สึกอยากให้อีกมีลักษณะนิสัยเหมือนเป่าบุ๋นจิ้น พฤติกรรมของเป่าบุ๋นจิ้นควรได้รับการสนับสนุน และความรู้สึกยกย่องในพฤติกรรมของเป่าบุ๋นจิ้น ลักษณะคำตอบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ต (Lidert) 5 ระดับ ซึ่งผู้ทำแบบสอบถามต้องเรียงลำดับความมาก-น้อยของความเห็นเริ่มต้นจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพื่อให้ทราบถึงระดับความเป็นแม่แบบของเป่าบุ๋นจิ้นในสายตาของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำถามทั้ง 10 ข้อได้พัฒนามาจากชุดคำถามการวัดตัวแปรความเป็นแม่แบบของตัวละครในโทรทัศน์ของ Kant Udornpim (1997) ซึ่งได้มีการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรของ Cronbach's Alpha พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .8962 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยใช้สูตรของ Cronbach's Alpha พบว่า มีค่าเท่ากับ .8516

ตอนที่ 4 คำถามเพื่อวัดตัวแปร “การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง”

เครื่องมือสำหรับศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับเป่าบุ๋นจิ้นประกอบด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ ซึ่งประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ ความรู้สึกสนิทสนมกับเป่าบุ๋นจิ้นเสมือนเป็นเพื่อน ความสนใจติดตามชมตัวละครเป่าบุ๋นจิ้นในสื่อต่าง ๆ ความเข้าใจความรู้สึกของเป่าบุ๋นจิ้น และความรู้สึกชื่นชอบในตัวเป่าบุ๋นจิ้น โดยคำตอบสำหรับคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ซึ่งคำถามในสเกลดังกล่าวพัฒนาขึ้นโดย Rubin ,Perse และ Powell (1985) โดยเป็นคำถามที่เหมาะสมสำหรับการวัดผู้ชมละครโทรทัศน์ ซึ่งคำถามชุดดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบค่า Validity โดย Perse (1990) พบว่า

มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .91 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือโดยใช้สูตรของ Cronbach's Alpha พบว่า มีค่าเท่ากับ .8337

ตอนที่ 5 คำถามเพื่อวัดตัวแปรลักษณะทางประชากรและพฤติกรรมชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ของผู้ชม ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ เชื้อชาติ และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ตลอดจนระดับของความจำเกี่ยวกับตัวเองในเรื่อง

เกณฑ์การให้คะแนน

ในการให้คะแนนเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” การเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม ความเป็นแม่แบบของเป่าบุ๋นจิ้น และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

1. การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น”

วัดตัวแปรการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกลดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
เห็นด้วย	=	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน

โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย

คะแนนระหว่าง 1.00 – 2.00 ระดับต่ำ หรือเกิดความเข้าใจทางวัฒนธรรมต่ำ

คะแนนระหว่าง 2.01 – 4.00 ระดับกลาง หรือเกิดความเข้าใจทางวัฒนธรรมกลาง

คะแนนระหว่าง 4.01 – 5.00 ระดับสูง หรือเกิดความเข้าใจทางวัฒนธรรมสูง

2. ค่านิยมส่งเสริมสังคม

วัดตัวแปรค่านิยมส่งเสริมสังคมจาก ภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” มีจำนวน 29 ข้อ โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกลดังนี้

เรียนรู้มาก	=	5	คะแนน
เรียนรู้	=	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่ค่อยได้เรียนรู้	=	2	คะแนน

ไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย	=	1	คะแนน
โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย			
คะแนนระหว่าง	1.00 – 2.00	ระดับต่ำ	หรือมีการเรียนรู้ต่ำ
คะแนนระหว่าง	2.01 – 4.00	ระดับกลาง	หรือมีการเรียนรู้ปานกลาง
คะแนนระหว่าง	4.01 – 5.00	ระดับสูง	หรือมีการเรียนรู้สูง

3. ความเป็นแม่แบบของเปาบุ้นจิ้น

ดังนี้

วัดตัวแปรความเป็นแม่แบบของเปาบุ้นจิ้น มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกล

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
เห็นด้วย	=	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน
โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย			
คะแนนระหว่าง	1.00 – 2.00	ระดับต่ำ	หรือ ความเป็นแม่แบบระดับต่ำ
คะแนนระหว่าง	2.01 – 4.00	ระดับกลาง	หรือ ความเป็นแม่แบบระดับกลาง
คะแนนระหว่าง	4.01 – 5.00	ระดับสูง	หรือ ความเป็นแม่แบบระดับสูง

4. ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง

วัดตัวแปรการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงกับภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” มีจำนวน 10 ข้อ โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกลดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
เห็นด้วย	=	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน
โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย			
คะแนนระหว่าง	1.00 – 2.00	ระดับต่ำ	หรือมีปฏิสัมพันธ์ต่ำ
คะแนนระหว่าง	2.01 – 4.00	ระดับกลาง	หรือมีปฏิสัมพันธ์ปานกลาง
คะแนนระหว่าง	4.01 – 5.00	ระดับสูง	หรือมีปฏิสัมพันธ์สูง

กระบวนการสร้างเครื่องมือ

กระบวนการสำหรับการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย ซึ่งก็คือแบบสอบถาม มีดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” เพื่อนำมาใช้ในการสร้างประเด็นคำถามสำหรับการวัดตัวแปรค่านิยมส่งเสริมสังคม จำนวน 5 ตอน จำนวน 17 ม้วน ได้แก่ ตอนคู่แฝดใจเพชร ตอนประหารราชบุตรเขย ตอนแม่ทัพแดนเถื่อน ตอนศึกวังบาดาล และตอนจอบหวนใจบาป สาเหตุที่เลือกทั้ง 5 ตอนนี้เนื่องจากว่าทั้ง 5 ตอนเป็นตอนที่ได้รับความนิยมอย่างสูงจากผู้ชมจนกระทั่งไทยทีวีสีช่อง 3 ได้นำมาออกอากาศถึง 3 ครั้ง ในขณะที่ตอนอื่น ๆ ได้นำมาออกอากาศเพียงสองครั้ง นอกจากนี้ทั้ง 5 ตอนดังกล่าวยังนำเสนอค่านิยมส่งเสริมสังคมหลากหลายประเด็นเช่น ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูกตเวที ความจงรักภักดี เป็นต้น การวิเคราะห์เนื้อหากระทำโดยการกำหนดดัชนีซึ่งก็คือค่านิยมเพื่อสังคม โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามดัชนีแล้วพบว่าเนื้อหาใน 5 ตอนดังกล่าวได้นำเสนอค่านิยมส่งเสริมสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ความยุติธรรม ความจงรักภักดี ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความกตัญญูรู้คุณ การให้อภัย และความเอาจริงเอาจัง

2. การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group Interview) เพื่อนำมาใช้ในการสร้างประเด็นคำถามสำหรับการวัดตัวแปรค่านิยมส่งเสริมสังคม สำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มนั้น ผู้วิจัยจะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการสัมภาษณ์ (Moderator) ด้วยตนเอง โดยจะมีกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่มประกอบด้วยตัวอย่างจำนวน 10 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นคนที่เคยชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” โดยก่อนที่จะเริ่มการสัมภาษณ์กลุ่มจะมีกระบวนการดำเนินการดังนี้

2.1 เริ่มต้นด้วยการกล่าวสวัสดีและพูดคุยกับผู้ร่วมการสัมภาษณ์กลุ่มแต่ละคน โดยผู้ดำเนินการสัมภาษณ์จะถามถึงข้อมูลเบื้องต้นของแต่ละบุคคล เปิดการสัมภาษณ์ด้วยคำถามที่เป็นการสร้างความคุ้นเคยซึ่งกันและกันระหว่างผู้ที่มาร่วมการสัมภาษณ์กลุ่ม

2.2 เปิดวิดีโอตัวอย่างตอนหนึ่งของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ประมาณ 15 นาทีเพื่อเป็นการปูพื้นถึงประเด็นที่จะมีการทำการสัมภาษณ์กลุ่ม จากนั้นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่ม (Moderator) เริ่มนำกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่ประเด็นโดยตั้งประเด็นคำถามซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) ถามผู้ร่วมการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม ซึ่งผู้ดำเนินการจะต้องให้ทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน ในระหว่างการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม จะมีการบันทึกแถบเสียงไว้โดยตลอด เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมประเด็นและรายละเอียดในการสัมภาษณ์ให้ครบถ้วน ถูกต้องและแม่นยำ เมื่อเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม ผู้ดำเนินการก็จะกล่าวปิดขอบคุณทุกคนที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม

2.3 นำคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มมาวิเคราะห์ถึงค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ร่วมการสัมภาษณ์ตอบ โดยค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ร่วมการสัมภาษณ์กลุ่มเรียนรู้ประกอบด้วย ความกตัญญูรู้คุณ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีอารมณ์สงบและสำรวม ความรับผิดชอบ การพึ่งพาอาศัยกัน ความมีน้ำใจเมตตาและความยุติธรรม

3. การนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์กลุ่ม ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิธีการวัดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการจัดทำเครื่องมือ เพื่อให้ได้ประเด็นสำหรับการศึกษาวิจัยครบถ้วน ถูกต้อง และเที่ยงตรง

4. การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ทำวิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปทดสอบความตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยขั้นตอนในการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือมี 2 ขั้นตอนดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา นักวิชาการ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมในการนำไปเก็บข้อมูลจริง

4.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบหาความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน โดยการ คำนวณหาค่า Internal Consistency ด้วยสูตรของ Cronbach's Alpha โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows 7.0

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม 2541 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2541 รวมใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้นหนึ่งเดือนครึ่ง ซึ่งสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ กรุงเทพมหานคร เนื่องจากว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือผู้ชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่าบุ๋นจิ้น” ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ออกเก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมผู้ช่วยอีก 3 คน โดยจะมีการชี้แจงทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแบบสอบถามก่อนที่จะออกเก็บข้อมูลจริง การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงสำรวจใช้วิธีนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากผู้ชมภาพยนตร์

จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” ให้สละเวลาตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งรื้อรับแบบสอบถามกลับคืนเมื่อผู้ตอบแบบสอบถามตอบเสร็จสิ้นแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ประเด็นคือ

1. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive Analysis)

1.1 การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น”
การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.2 การเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมจากภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น”
การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.3 ความเป็นแม่แบบของเปาบุ้นจิ้น
การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.4 การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง
การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.5 ข้อมูลส่วนตัว ประกอบด้วยเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ เชื้อชาติ และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” ตลอดจนระดับของความจำเกี่ยวกับตัวเอกในเรื่อง

การวิเคราะห์ใช้หาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลด้วยตารางแจกแจงความถี่

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

2.1 การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม

การวิเคราะห์ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2.2 ระดับการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมที่นำเสนอของผู้ชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่า บุ้นจิ้น” แตกต่างกันตาม เพศและเชื้อชาติ

การวิเคราะห์ใช้ t-test เพื่อทดสอบปัจจัยเพศและเชื้อชาติ

2.3 ระดับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของผู้ชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่า บุ้นจิ้น” แตกต่างกันตาม เพศและเชื้อชาติ

การวิเคราะห์ใช้ t-test เพื่อทดสอบปัจจัยเพศและเชื้อชาติ

2.4 ระดับการมองเป่า บุ้นจิ้นในฐานะแม่แบบในการดำรงชีวิตของผู้ชมภาพยนตร์ จีนชุด “เป่า บุ้นจิ้น” แตกต่างกันตาม เพศและเชื้อชาติ

การวิเคราะห์ใช้ t-test เพื่อทดสอบปัจจัยเพศและเชื้อชาติ

2.5 ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของผู้ชมภาพยนตร์จีนชุด “เป่า บุ้นจิ้น” แตกต่างกันตาม เพศและเชื้อชาติ

การวิเคราะห์ใช้ t-test เพื่อทดสอบปัจจัยเพศและเชื้อชาติ

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำไปประมวลผลข้อมูล โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows 7.0 เพื่อคำนวณหาค่าสถิติที่ต้องการ